

Zip a jeho zápisky: Kapitola první

Pár úvodních slov: Toto rozhodně není myšlené jako urážka Legend nebo celkově Tomb Raideru od Crystal Dynamics, je to pouze pokus o příběh, spíše tedy o lehce parodickou povídku. Takže, vítajte v deníku Zipa z panství Lary z TR1-TR6, která se rozhodla se konečně poznat s Larou od Crystal Dynamics a jejím světem...

14. 2. 2007

Za posledních pár dní jsem se rozhodl, že bude nejrozumnější si vést deník. Proč? Protože se tu schyluje k dost zajímavým událostem a někdo by o tom rozhodně měl vést zápisky, jenže kromě mně v panství v Surrey je akorát Winston a jeho věčně rozstřílený tác s čajem, a ten má jiné starosti, než psát něco takového (naposledy jsem ho viděl, jak si mění neprůstřelnou vestu...chudák. Lara je teď pěkně napružená).

Naše lady má dneska narozeniny (radši jsem jí neřekl, že nevím, kolikáté že to vlastně jsou) a to znamená tradiční malou oslavu v „rodinném kruhu“, čili jí zas vybírat nějaký dárek (jenže to jde docela blbě, vzhledem k tomu, že všechny svoje oblíbené zbraně už má a při minulém pokusu být originální jsem na to pěkně doplatil – poznámka: Nikdy nekupuj Laře plyšového medvěda s pistolí a nápisem „The cutest tomb raider“). Takže letos ode mě bude mít dalekohled. Snad bude spokojená a poprvé se vyhnu nějakému tomu úderu.

Hmm...zvonek. Že by to už konečně byl ten Trent, kterého Lara pozvala na oslavu? (identifikace: modrookej chlápek s takým ozubeným kolečkem, kterým hází všude a pořád se vám pokouší useknout jím hlavu. Jmenuje se to divně, nějaký „šmirglujaj“ nebo tak) – to si musím napsat i do složky o něm, na to jsem úplně zapomněl.

Jo, je to on. Takže se jde na moment, kterého se děším z celého roku nejvíc. Deníku, drž mi palce, ať se jí ten dalekohled líbí.

---později---

KTERÝ DEBIL MI PRODAL KALEIDOSKOP?! Vypadal přitom dost dalekohledovitě...to byla katastrofa. Laře se dárek ze začátku relativně líbil, dokonce navrhla, že by si ho mohla vzít i do Peru, kam má letět v dubnu. Pak ovšem nastal zádrhel, když se do toho domnělého dalekohledu podívala. Takový výraz měla jen jednou, když se jsem se jí po dokončení její čtvrté hry zeptal, jestli se měla v Egyptě hezky.

Díky bohu za Winstona, který se okamžitě tiše vytratil a do pokoje mi hodil sadu chráničů, jen pro případ, že by to brala za úmyslnou provokaci..

Co se týče jejích her vůbec...dost těžce nese, jak jí vykopli kvůli té jiné. Doufám, že se k ní ty další hry nikdy nedostanou, jinak je po mně. A po Winstonovi. A po Surrey.

15. 2. 2007

No a je to v háji. Přišel balíček a byly v něm dvě krabice...tituly Tomb Raider: Legend a Tomb Raider: Anniversary. Objednala si je Lara sama, že prý chce vidět, jak oslavili její desáté výročí (podle obalů je ta nová docela kus...ale pokud bude mít stejnou povahu jako naše Lara...uvidíme). Anniversary Laře poslali jako první, normálně ještě není vydané, ale co by pro ni neudělali...

Trent tu zatím zůstává, je zvědavý na Lařiny reakce na ty hry. On sám už je prý hrál. Asi to bude něco zlého...při včerejší večeři se mě ptal, jak moc blbě Lara snáší rodinné telenovely, dojemné scény apod. Po odpovědi, že hodně blbě, mi doporučil odcestovat za hranice.

Mám neblahé tušení.

---později---

Když jsem se vrátil do svého pokoje, Trent tam seděl nad svojí složkou, tak nějak mu cukaly koutky. Když šel kolem mě, s lehkým zachechtáním konstatoval: „Jmenuje se to chirugai, Zipe.“ Detailista.

O týden později

Dny plynou klidně. Až podezřele klidně. Lara je zavřená v obýváku a hraje Anniversary, podle toho, že jsem ve středu našel rozdrčenou, spálenou a rozdupanou krabičku, bych si tipl, že asi už Legend dohrála.

Dům je dost tichý až na pár incidentů. První byl, když si Winston nenechal rozmluvit svůj úmysl nabídnout Laře čaj při hraní, že jí může přijít k chuti. Sledoval jsem to z chodby. První z místnosti zazněl úder. Potom vyletěl ven tác. Pak čaj. Pak Winston.

(poznámka – zkontrolovat, jestli se Winston před ní neskrývá v lednici a případně mu donést nějaké teplejší oblečení)

Docela teď probíráme s Kurtisem možnosti evakuace.

25. 2. 2007

Všechno mě bolí. Měl jsem pravdu s tím neblahým tušením. V noci, ve tři ráno, se ozval strašlivý řev a Lara po všech těch dnech vyšla z místnosti. Teda, to si jen myslím, zrovna jsem spal a jak zařvala, leknul jsem se tak, že jsem spadnul z postele. Vyletěla do mého pokoje, sebrala mě ze země a s vyšinitým výrazem zaječela „Tohle musíš vidět!“ Snažil jsem se jí to vymluvit, že jsem mrtvý jako konzerva lunchmeatu, ale nešlo to. Prostě mě odvedla do obýváku, posadila před PC a začala vykládat.

Z toho, co jsem pochytil mezi těmi nadávkami (poměr nadávek ku normální řeči: 5:1) se mi podařilo pochopit, že ve hrách je spousta emocí, že z ní udělali modelku s IQ prožraného ementálu, pohybuje se s grácií pírká přitíženého dvoutunovým závažím, psychiku má na úrovni ovládání se, jaké má Esmeralda po záchvatu schizofrenie, že nedělá nic jiného než střílí a ani nikde nemůže zabloudit. Taky že mluví jako kdyby si vyřvala hlas na fotbale...ve zkratce bych to řekl tak, že se jí ta hra moc nelíbila.

Už to vypadalo, že jí vzteky chytne cop. Vyplížil jsem se z pokoje a přenocoval se zamčenými dveřmi. POMOC!!!

26.2.2007

Druhého dne jsme se všichni potkali u snídaně. Tedy, všichni kromě Lary. Ta se vrátila okolo poledne, absolutně klidná a s úsměvem. Tedy, dost nebezpečným. Ale úsměvem.

Pozvala tu druhou Laru a maníky z jejího panství zítra na oběd. Alespoň už je v kli-

Počkat, COŽE?! Teprve teď mi to došlo. Bože...já už mrtvoly uklízet nebudu!

27.2.2007

A jsou tady. Minulý večer byla válečná porada obyvatel panství, kteří chtějí přežít (tzn. já, Winston a Kurtis) a shodli jsme se, že bude nutných pár opatření.

- 1) Barikády
- 2) Sady chráničů z oceli
- 3) Mnoho pevných lan na spoutání Lary (naší)

4) Mnoho neprůstředných vest pro ochranění Lary (té druhé)
Jdeme dolů na oběd. Sbohem, deničku. Pamatuj na mne v dobrém.